

Warszawa, dnia 18 maja 2015 r.

Poz. 683

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 13 kwietnia 2015 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie specjalizacji
i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 126, poz. 1319), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 24 czerwca 2006 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 109, poz. 754);
- 2) rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 1 kwietnia 2009 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 62, poz. 516);
- 3) rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 20).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje:

- 1) § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 czerwca 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 109, poz. 754), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 2) § 2–5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 1 kwietnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 62, poz. 516), które stanowią:

„§ 2. 1. Osoby, które zakończyły specjalizację i nie złożyły egzaminu państwowego do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinny złożyć dokumenty w celu przystąpienia do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych, zwanego dalej „PESDL”, do dnia 15 stycznia 2010 r.

2. Osoby, które zakończyły specjalizację i nie złożyły egzaminu państwowego do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą przystąpić do PESDL do dnia 31 maja 2012 r.

3. Do osób, które przystępowały do egzaminu państwowego i nie złożyły tego egzaminu do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w całości albo w części albo zrezygnowały z udziału w egzaminie państwowym w całości albo w jego części, stosuje się przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem. Postępowania w sprawie dopuszczenia do egzaminu państwowego w kolejnym terminie umarza się.

4. Wnioski o dopuszczenie do egzaminu państwowego złożone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uznaje się za wnioski o dopuszczenie do PESDL.

5. Opłaty za egzamin państwowy wniesione przez osoby, o których mowa w ust. 1–3 rozporządzenia, są opłatami za PESDL.

6. Termin, o którym mowa w § 30 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w § 1, dla diagnostów laboratoryjnych, którzy potwierdzili odbycie specjalizacji w karcie specjalizacji, biegnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie opinii zespołu, o którym mowa w § 38 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, może uznać dotychczasowe doświadczenie zawodowe i dorobek naukowy diagnosty laboratoryjnego za równoważny ze zrealizowaniem programu właściwej specjalizacji i podjąć decyzję o dopuszczeniu go do PESDL.

2. Termin, miejsce i formę PESDL, o którym mowa w ust. 1, określa Dyrektor Centrum Egzaminów Medycznych w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w § 25 ust. 4 rozporządzenia wymienionego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

3. Dopuszczenie diagnosty laboratoryjnego do PESDL w trybie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić:

- 1) w dziedzinach specjalizacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1–12 rozporządzenia wymienionego w § 1 – w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r.;
- 2) w dziedzinie specjalizacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia wymienionego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem – w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.

§ 4. 1. Rejestr wydanych zaświadczeń, o którym mowa w § 32 rozporządzenia wymienionego w § 1, staje się rejestrem w rozumieniu § 32 rozporządzenia wymienionego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Programy specjalizacji opracowane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują moc do dnia opracowania nowych programów specjalizacji.

3. Karty specjalizacji wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się na zasadach dotychczasowych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 4–18, 20 i 21, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.”;

- 3) § 2–8 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 20), które stanowią:

„§ 2. 1. Programy specjalizacji obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do dnia wejścia w życie nowych programów specjalizacji.

2. Diagnosty laboratoryjni, którzy rozpoczęli specjalizację na podstawie programów obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia, odbywają specjalizację na podstawie tych programów specjalizacji.

§ 3. Diagnosta laboratoryjny, który przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ukończył szkolenie specjalizacyjne w danej dziedzinie albo uzyskał decyzję, o której mowa w § 38 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, i do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie uzyskał tytułu specjalisty, może przystąpić do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych w danej dziedzinie, w której rozpoczął specjalizację, zgodnie z przepisami § 23–31 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 4. Przepisy § 30 ust. 5 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się w zakresie części Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych, złożonej po dniu 1 czerwca 2014 r.

§ 5. 1. Wnioski o rozpoczęcie specjalizacji złożone zgodnie z wzorem obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność.

2. Karty specjalizacji wydane według wzoru obowiązującego do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność.

§ 6. W dziedzinach specjalizacji: laboratoryjna genetyka sądowa i laboratoryjna toksykologia sądowa wnioski o dopuszczenie diagnosty laboratoryjnego do egzaminu w trybie, o którym mowa w § 38–40 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, można składać do dnia 31 grudnia 2015 r.

§ 7. Do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych, który odbywać się będzie w okresie od dnia 15 kwietnia 2014 r. do dnia 31 maja 2014 r., stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że termin składania dokumentów, o których mowa w § 23 ust. 5 rozporządzenia zmienianego w § 1 niniejszego rozporządzenia, w brzmieniu dotychczasowym, upływa z dniem 31 stycznia 2014 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) § 3 i 7, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) § 1 pkt 1 i 32 oraz załącznika nr 3 do rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem 16 czerwca 2014 r.”.

Minister Zdrowia: *B.A. Arłukowicz*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Zdrowia
z dnia 13 kwietnia 2015 r. (poz. 683)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych

Na podstawie art. 30c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1384 i 1491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których można odbywać specjalizację;
- 2) sposób i tryb dokonywania wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia staży kierunkowych;
- 3) sposób opracowania i zakres programu specjalizacji;
- 4) sposób i tryb przeprowadzania oraz odbywania specjalizacji;
- 5) sposób i tryb składania egzaminu państwowego;
- 6) szczegółowe warunki i sposób sprawowania nadzoru nad realizacją specjalizacji;
- 7) sposób ustalania opłat za specjalizację i egzamin państwowy.

§ 2. 1.²⁾ Określa się wykaz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których diagnosta laboratoryjny może odbywać specjalizację, oraz staż pracy w medycznym laboratorium diagnostycznym lub w innej jednostce właściwej dla danej dziedziny, niezbędny do przystąpienia do danej specjalizacji:

- 1) laboratoryjna diagnostyka medyczna – 2 lata;
- 2) laboratoryjna genetyka medyczna – 2 lata;
- 3) laboratoryjna immunologia medyczna – 2 lata;
- 4) mikrobiologia medyczna – 2 lata;
- 5) laboratoryjna transfuzjologia medyczna – 2 lata;
- 6) laboratoryjna toksykologia medyczna – 2 lata;
- 7) zdrowie publiczne – 2 lata;
- 8) zdrowie środowiskowe – 2 lata;
- 9) laboratoryjna hematologia medyczna – 2 lata;
- 10) cytomorfologia medyczna – 2 lata;
- 11) laboratoryjna parazytologia medyczna – 2 lata;
- 12) epidemiologia – 2 lata;
- 13) laboratoryjna genetyka sądowa – 2 lata;
- 14) laboratoryjna toksykologia sądowa – 2 lata.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1268).

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 20), które weszło w życie z dniem 22 stycznia 2014 r.; wszedł w życie z dniem 16 czerwca 2014 r.

2. Specjalizacja jest jednostopniowa.

3. W tym samym czasie diagnosta laboratoryjny może odbywać tylko jedną specjalizację.

4. Podstawowy staż specjalizacyjny i staże kierunkowe w zakresie specjalizacji ze zdrowia publicznego i zdrowia środowiskowego diagnosta laboratoryjny odbywa poza medycznym laboratorium diagnostycznym, w jednostkach, które zapewniają możliwość zrealizowania podstawowego stażu specjalizacyjnego i staży kierunkowych.

§ 3. 1. Diagnosta laboratoryjny odbywa specjalizację na podstawie programu specjalizacji opracowanego odrębnie dla każdej specjalizacji.

2. Program specjalizacji zawiera:

- 1) założenia organizacyjno-programowe kształcenia specjalizacyjnego, w szczególności zawierające:
 - a) cele kształcenia,
 - b) uzyskane kompetencje zawodowe;
- 2) czas trwania specjalizacji nie krótszy niż 3 lata, z wyjątkiem specjalizacji ze zdrowia publicznego, której czas trwania nie może być krótszy niż 4 lata, a w przypadku diagnostów laboratoryjnych posiadających specjalizację I stopnia – nie krótszy niż 2 lata;
- 3) szczegółowy zakres wymaganej wiedzy teoretycznej i wykaz umiejętności praktycznych będących przedmiotem kształcenia specjalizacyjnego w ramach określonej specjalności, w szczególności z uwzględnieniem w każdej specjalności podstaw organizacji i zarządzania jednostkami ochrony zdrowia;
- 4)³⁾ czas trwania podstawowego stażu specjalizacyjnego, na który składa się czas pracy w laboratorium lub innej jednostce właściwej dla danej dziedziny specjalizacji oraz czas trwania kursów specjalizacyjnych i staży kierunkowych;
- 5) moduły specjalizacji oraz formy i metody kształcenia stosowane w ramach modułów, w tym:
 - a)⁴⁾ kursy specjalizacyjne obejmujące szczegółowy zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych będących przedmiotem kursu, zwane dalej „kursami”, oraz ich wymiar godzinowy,
 - b) staże kierunkowe, obejmujące określony zakres wymaganych umiejętności praktycznych będących przedmiotem stażu kierunkowego, oraz miejsce, czas trwania i sposób zaliczenia poszczególnych staży kierunkowych;
- 6) formy i metody samokształcenia, w tym przygotowanie opracowań teoretycznych, pracy pogładowej lub pracy oryginalnej, której temat odpowiada programowi danej specjalizacji;
- 7) metody oceny wiedzy teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych, w tym:
 - a) kolokwium z zakresu wiedzy teoretycznej objętej programem danego modułu,
 - b) sprawdzian z zakresu określonego programem kursu,
 - c) kolokwium z zakresu wiedzy teoretycznej i sprawdzian umiejętności praktycznych objętych programem stażu kierunkowego,
 - d) ocenę złożonych opracowań teoretycznych, pracy pogładowej lub pracy oryginalnej;
- 8) sposób wykazania się znajomością jednego z następujących języków obcych: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, hiszpańskiego lub rosyjskiego, w stopniu umożliwiającym:
 - a) rozumienie tekstu pisanego, w szczególności literatury fachowej,
 - b) porozumiewanie się z pacjentami, diagnostami laboratoryjnymi i przedstawicielami innych zawodów medycznych;
- 9) standardy kształcenia uwzględniające dane dotyczące:
 - a) liczby i kwalifikacji kadry dydaktycznej, w tym opiekuna stażu kierunkowego,

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

- b)⁵⁾ bazy dydaktycznej do realizacji programu kursów, podstawowego stażu specjalizacyjnego i staży kierunkowych, a w przypadku specjalizacji ze zdrowia publicznego lub zdrowia środowiskowego – określenie ośrodków kształcenia diagnostów laboratoryjnych w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia środowiskowego,
 - c) sposobu realizacji programu specjalizacji, w tym oceny wiedzy i umiejętności praktycznych,
 - d) wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia;
- 10) zakres egzaminu państwowego, obejmującego wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne określone w programie specjalizacji.

3. Diagnosta laboratoryjny, posiadający odpowiednią specjalizację I stopnia uzyskaną na podstawie dotychczasowych przepisów, odbywa specjalizację według programu uzupełniającego, który jest dostosowany do zakresu wiedzy teoretycznej i umiejętności objętych programem specjalizacji I stopnia i zawiera elementy, o których mowa w ust. 2.

4.⁶⁾ Specjalności, w których diagnosta laboratoryjny posiadający odpowiednią specjalizację I stopnia, uzyskaną na podstawie dotychczasowych przepisów, może uzyskać tytuł specjalisty w określonej dziedzinie po odbyciu specjalizacji zgodnie z programem, o którym mowa w ust. 3, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Program specjalizacji i program uzupełniający, zwane dalej „programem specjalizacji”, opracowuje zespół ekspertów powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2.⁷⁾ W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, powołuje się:

- 1) konsultanta krajowego w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, jako przewodniczącego;
- 2) dwie osoby będące przedstawicielami konsultanta krajowego w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, posiadające tytuł specjalisty w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji i legitymujące się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 3) dwie osoby wskazane przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych posiadające tytuł specjalisty w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji i legitymujące się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 4) dwie osoby wskazane przez zarząd towarzystwa naukowego właściwego dla danej specjalizacji posiadające tytuł specjalisty w danej dziedzinie oraz legitymujące się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 5) przedstawiciela Centrum.

3. (uchylony).⁸⁾

4.⁹⁾ Opracowany przez zespół ekspertów program specjalizacji, po zredagowaniu przez Centrum, zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia.

5. Centrum podaje do publicznej wiadomości zatwierdzone programy specjalizacji w formie publikacji oraz informacji na stronie internetowej Centrum.

6. Program specjalizacji weryfikuje się przynajmniej raz na 5 lat z zachowaniem sposobu postępowania przewidzianego dla jego opracowania.

7. Jednostką koordynującą realizację zadań związanych z opracowaniem programu specjalizacji jest Centrum.

8. Koszty opracowania programu specjalizacji są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 1 kwietnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 62, poz. 516), które weszło w życie z dniem 6 maja 2009 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 czerwca 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. Nr 109, poz. 754), które weszło w życie z dniem 13 lipca 2006 r.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁸⁾ Przez § 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

§ 5. 1. Staż kierunkowy, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 5 lit. b, mogą prowadzić podmioty, które uzyskały wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia staży kierunkowych, zwaną dalej „listą”, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, jeżeli:

- 1) są jednostkami, których działalność odpowiada profilowi prowadzonej specjalizacji;
- 2) zapewniają kadre i bazę dydaktyczną do realizacji programu stażu kierunkowego dostosowaną do liczby osób odbywających specjalizację, a w szczególności:
 - a) zapewniają pełnienie obowiązków opiekuna stażu kierunkowego przez osobę posiadającą tytuł specjalisty w danej dziedzinie, a w odniesieniu do nowych specjalności oraz zdrowia publicznego – przez osobę, która posiada stopień naukowy doktora i prowadzi działalność naukową i badawczą w zakresie tej specjalności,
 - b) zapewniają specjalistyczną aparaturę i sprzęt niezbędny do realizacji programu specjalizacji,
 - c) udzielają świadczeń w zakresie i w liczbie określonych programem specjalizacji.

2.¹⁰⁾ Wniosek o wpis na listę zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, jest składany do wojewody właściwego ze względu na siedzibę podmiotu ubiegającego się o wpis na listę.

3. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, opracowuje Centrum i podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.

4.¹¹⁾ Wojewoda po sprawdzeniu formalnym wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz po uzyskaniu opinii konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji w zakresie możliwości prowadzenia stażu kierunkowego przez podmiot ubiegający się o wpis na listę przesyła dokumenty do Centrum.

5. Centrum przekazuje wniosek zespołowi ekspertów, o którym mowa w art. 30b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, zwanej dalej „ustawą”, w celu wydania opinii o spełnieniu przez podmiot warunków niezbędnych do realizacji stażu kierunkowego.

§ 6. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w art. 30b ust. 2 ustawy, minister właściwy do spraw zdrowia powołuje osoby posiadające tytuł specjalisty w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji, a w przypadku nowych specjalności osoby posiadające co najmniej stopień naukowy doktora w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji, a w szczególności:

- 1) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, albo osobę wskazaną przez konsultanta krajowego;
- 2) przedstawiciela Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych;
- 3) przedstawiciela właściwego dla danej specjalności towarzystwa naukowego.

§ 7. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia na podstawie przedstawionej przez Dyrektora Centrum opinii zespołu ekspertów, o którym mowa w art. 30b ust. 2 ustawy, dokonuje wpisu podmiotu na listę.

2. Podmioty prowadzące staż kierunkowy podlegają ocenie zespołu ekspertów, co najmniej raz na 5 lat oraz każdorazowo na wniosek konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta wojewódzkiego.

3. W razie niespełniania przez podmiot prowadzący staż kierunkowy warunków określonych w § 5 ust. 1, zespół ekspertów występuje do ministra właściwego do spraw zdrowia za pośrednictwem Dyrektora Centrum o skreślenie tego podmiotu z listy.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia skreśla z listy podmiot uprawniony do prowadzenia stażu na wniosek kierownika tego podmiotu.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia podaje do wiadomości publicznej listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia staży kierunkowych w formie informacji na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia oraz Centrum. Lista ta jest aktualizowana co najmniej dwa razy w roku według stanu na dzień 1 kwietnia i 1 października.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 4 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 4 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

6.¹²⁾ Konsultant wojewódzki w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji opracowuje wykaz podmiotów, w których może być realizowany podstawowy staż specjalizacyjny, spełniających standardy kształcenia określone w programie specjalizacji, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 9 lit. b. Wykaz podmiotów konsultant wojewódzki przekazuje do wojewody co najmniej dwa razy w roku według stanu na dzień 1 kwietnia i 1 października.

7.¹²⁾ Wykaz, o którym mowa w ust. 6, wojewoda podaje do publicznej wiadomości.

§ 8. 1. Diagnosta laboratoryjny uprawniony do podjęcia specjalizacji może ją odbywać na podstawie:

- 1) umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub określony okresem trwania specjalizacji z podmiotem, spełniającym warunki do realizacji podstawowego stażu specjalizacyjnego i płatnego urlopu szkoleniowego udzielonego na podstawie odrębnych przepisów lub urlopu bezpłatnego udzielonego na czas realizacji kursów i staży kierunkowych w oparciu o zasady określone w umowie, o której mowa w ust. 2, albo
- 2) umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub określony okresem trwania specjalizacji z innym podmiotem niż określony w pkt 1 i płatnego urlopu szkoleniowego udzielonego na podstawie odrębnych przepisów na czas realizacji podstawowego stażu specjalizacyjnego, kursów i staży kierunkowych w oparciu o zasady określone w umowie, o której mowa w ust. 2, albo
- 3) umowy cywilnoprawnej zawartej na czas trwania specjalizacji z podmiotem, o którym mowa w pkt 1, albo
- 4) poszerzenia zajęć programowych dziennych studiów doktoranckich o program specjalizacji zgodny z kierunkiem tych studiów.

2. Diagnosta laboratoryjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zawiera z pracodawcą umowę cywilnoprawną określającą wzajemne prawa i obowiązki stron wynikające z realizowania programu specjalizacji.

3.¹³⁾ Diagnosta laboratoryjny odbywa specjalizację przez cały czas jej trwania w pełnym wymiarze czasu pracy diagnosty laboratoryjnego zatrudnionego w podmiocie leczniczym lub w innej jednostce właściwej dla danej dziedziny.

4. Jeżeli diagnosta laboratoryjny pracuje w krótszym wymiarze czasu pracy, czas trwania specjalizacji ulega proporcjonalnemu wydłużeniu.

§ 9. 1. Diagnostyce laboratoryjnemu odbywającemu specjalizację na podstawie umowy o pracę pracodawca może:

- 1) udzielić urlopu bezpłatnego na czas odbywania specjalizacji albo
- 2) udzielić urlopu szkoleniowego, w wymiarze niezbędnym do zrealizowania programu specjalizacji lub części programu;
- 3) udzielić pożyczki bezzwrotnej na pokrycie kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju, o ile specjalizacja albo jej część odbywa się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania i miejsce pracy pracownika;
- 4) udzielić pożyczki bezzwrotnej na pokrycie opłaty za specjalizację.

2. Pracownik, który otrzymał od zakładu pracy świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, obowiązany jest do zwrotu pożyczki, jeżeli w trakcie specjalizacji lub po jej ukończeniu, w terminie określonym w umowie, nie dłuższym niż 3 lata:

- 1) rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem,
- 2) pracodawca rozwiąże z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy,
- 3) stosunek pracy wygaśnie z tytułu porzucenia pracy

– chyba że zakład pracy odstąpi od żądania zwrotu pożyczki w części lub w całości.

3. Zwrot pożyczki następuje w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy po ukończeniu specjalizacji lub do czasu trwania specjalizacji.

¹²⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

§ 10. 1. Szkoły wyższe, które spełniają warunki określone w art. 30b ustawy, zwane dalej „jednostkami kształcącymi”, przesyłają ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację potwierdzającą spełnienie tych warunków, planowane terminy postępowań kwalifikacyjnych w danym roku oraz liczbę osób, które mogą przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego w danym roku.

2. Rektor szkoły wyższej prowadzącej specjalizację ustala wysokość opłaty za specjalizację na podstawie przewidywanych kosztów związanych z:

- 1) wynagrodzeniem kadry dydaktycznej;
- 2) zapewnieniem bazy dydaktycznej zgodnej ze standardami określonymi w programie specjalizacji, a w szczególności zakupem niezbędnych do realizacji programu kursu pomocy dydaktycznych;
- 3) obsługą administracyjną.

3. Maksymalna opłata za jedną godzinę kursu nie może przekroczyć 1% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 11. 1. Diagnosta laboratoryjny ubiegający się o rozpoczęcie specjalizacji składa wniosek o rozpoczęcie specjalizacji do jednostki kształcącej, która przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne.

2. Wzór wniosku o rozpoczęcie specjalizacji określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) odpis dyplomu szkoły wyższej;
- 2) kserokopię dokumentu „Prawo wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego”;
- 3) dokument potwierdzający wymagany staż pracy w zawodzie diagnosty laboratoryjnego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie do dnia 15 grudnia albo do dnia 15 czerwca każdego roku.

§ 12. 1. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza jednostka kształcąca, uwzględniając przeprowadzenie odrębnego postępowania kwalifikacyjnego dla diagnostów laboratoryjnych posiadających odpowiednią specjalizację I stopnia uzyskaną na podstawie dotychczasowych przepisów.

2.¹⁴⁾ Liczbę osób, które mogą rozpocząć specjalizację w danej jednostce kształcącej, z uwzględnieniem liczby miejsc dla diagnostów laboratoryjnych posiadających odpowiednią specjalizację I stopnia uzyskaną na podstawie dotychczasowych przepisów, jednostka ogłasza na swojej stronie internetowej na 30 dni przed terminem składania wniosku, o którym mowa w § 11.

3. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:

- 1) ocenę formalną wniosku o rozpoczęcie specjalizacji;
- 2) ocenę wiedzy zawodowej i udokumentowanych osiągnięć zawodowych diagnosty laboratoryjnego w przypadku, gdy liczba wnioskujących przekroczy liczbę miejsc specjalizacyjnych w danej jednostce kształcącej.

4. Ocenę wiedzy zawodowej i udokumentowanych osiągnięć zawodowych diagnosty laboratoryjnego wyraża się w punktach według następującej punktacji:

- 1) tytuł specjalisty w pokrewnej dziedzinie – 10 pkt;
- 2) specjalizacja I stopnia w pokrewnej dziedzinie – 9 pkt;
- 3) doświadczenie zawodowe w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji – 1 pkt za każdy rok;
- 4) opublikowanie artykułu naukowego lub przygotowanie i wygłoszenie referatu na zjazd, kongres, konferencję lub sympozjum – od 4 do 8 pkt za każdy artykuł lub wystąpienie, nie więcej jednak niż 40 pkt;
- 5) rozmowa kwalifikacyjna składająca się z trzech pytań z podstaw diagnostyki laboratoryjnej – do 10 pkt za każde pytanie.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 7 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

5. Wynik postępowania kwalifikacyjnego stanowi sumę liczby punktów uzyskanych za ocenę wiedzy i osiągnięć zawodowych.

6. W przypadku gdy liczba diagnostów laboratoryjnych wnioskujących o przystąpienie do specjalizacji przekroczy liczbę wolnych miejsc specjalizacyjnych w danej jednostce kształcącej, do specjalizacji kwalifikuje się osoby, które uzyskały największą liczbę punktów.

7. W przypadku uzyskania przez dwóch lub więcej diagnostów laboratoryjnych jednakowej liczby punktów kwalifikujących ich do ostatniego w kolejności miejsca, postępowanie kwalifikacyjne obejmuje dodatkową rozmowę kwalifikacyjną.

8. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia określonego jako ostateczny termin składania wniosku o rozpoczęcie specjalizacji.

9. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego rektor szkoły wyższej będącej jednostką kształcąca powołuje komisję kwalifikacyjną, w skład której wchodzi:

- 1) wskazany przez rektora szkoły wyższej pracownik odpowiedzialny za ustalenie szczegółowych warunków i przebiegu specjalizacji w sposób zapewniający realizację programu specjalizacji, zwany dalej „pełnomocnikiem”;
- 2) przedstawiciel rektora szkoły wyższej posiadający tytuł specjalisty w danej dziedzinie, a w przypadku nowych specjalności – osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji;
- 3)¹⁵⁾ przedstawiciel wojewody właściwego ze względu na siedzibę jednostki kształcącej;
- 4) przedstawiciel Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych posiadający tytuł specjalisty w danej dziedzinie, a w przypadku nowych specjalności – osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji;
- 5) konsultant wojewódzki w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji albo w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, właściwy ze względu na siedzibę jednostki kształcącej.

10. Przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej jest pełnomocnik.

11.¹⁶⁾ Na podstawie przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego oraz uwzględniając liczbę miejsc szkoleniowych, komisja kwalifikacyjna sporządza listę diagnostów laboratoryjnych zakwalifikowanych do odbywania określonej specjalizacji i po wprowadzeniu kodu w miejsce danych osobowych udostępnia ją w siedzibie jednostki kształcącej i wojewody właściwego ze względu na siedzibę tej jednostki.

§ 13. 1. Zakwalifikowanie diagnosty laboratoryjnego do odbywania określonej specjalizacji stanowi podstawę do jej rozpoczęcia.

2. Jednostka kształcąca ma obowiązek umożliwić diagnoście laboratoryjnemu rozpoczęcie specjalizacji w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego.

3. Jednostka kształcąca zawiera z diagnostą laboratoryjnym zakwalifikowanym do rozpoczęcia specjalizacji umowę o szkolenie określającą wzajemne prawa i obowiązki wynikające z realizacji programu specjalizacji, w tym sposób i tryb uiszczania opłaty za specjalizację.

4.¹⁷⁾ Osobie zakwalifikowanej do rozpoczęcia specjalizacji wojewoda właściwy ze względu na siedzibę jednostki kształcącej wydaje kartę specjalizacji, której wzór określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

5. Karta specjalizacji z wymaganymi wpisami stanowi dowód odbycia specjalizacji i stanowi podstawę przystąpienia do egzaminu państwowego.

§ 14.¹⁸⁾ Po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego jednostka kształcąca przesyła właściwemu wojewodzie dokumenty, o których mowa w § 11, oraz informacje dotyczące miejsca odbywania podstawowego stażu specjalizacyjnego, a także imię i nazwisko kierownika specjalizacji.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 7 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 7 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

§ 15. 1.¹⁹⁾ Wojewoda prowadzi rejestr osób odbywających specjalizację na obszarze danego województwa, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzony jest w systemie ewidencyjno-informatycznym, według niżej określonego układu danych:

- 1) numer wpisu do rejestru składający się z ciągu kolejnych znaków:
 - a) dwucyfrowego symbolu województwa, będącego pierwszym członem identyfikatora jednostek podziału terytorialnego określonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.²⁰⁾),
 - b) trzycyfrowego kodu specjalizacji, zgodnie z wykazem kodów specjalizacji w określonych specjalnościach, stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia,
 - c) numeru PESEL osoby rozpoczynającej specjalizację, a w przypadku cudzoziemca – numeru paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) imię i nazwisko osoby rozpoczynającej specjalizację;
- 3) adres osoby rozpoczynającej specjalizację wskazany do korespondencji;
- 4) obywatelstwo;
- 5) posiadane kwalifikacje zawodowe;
- 6) numer prawa wykonywania zawodu;
- 7) nazwa specjalności, w której odbywana jest specjalizacja;
- 8) nazwa i adres jednostki kształcącej, w której odbywana jest specjalizacja;
- 9) nazwa i adres podmiotu, w którym odbywany jest podstawowy staż specjalizacyjny;
- 10) imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
- 11) data postępowania kwalifikacyjnego;
- 12) data rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji;
- 13) data skreślenia z rejestru;
- 14) data przedłużenia lub skrócenia specjalizacji i okres, o jaki specjalizacja została przedłużona lub skrócona;
- 15) data wydania karty specjalizacji i numer karty specjalizacji;
- 16) numer i data otrzymania dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu specjalisty.

3.²¹⁾ Osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana niezwłocznie informować wojewodę o wszystkich zmianach danych objętych rejestrem.

§ 16. 1. Czas trwania specjalizacji może być przedłużony na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację, o okres nie dłuższy niż 24 miesiące.

2. Czas trwania specjalizacji może być skrócony o okres nie dłuższy niż 1/3 czasu jej trwania, jeżeli kierownik specjalizacji wystąpi z wnioskiem do konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, o uznanie diagnoście laboratoryjnemu odbytych przez niego w kraju lub za granicą kursów szkoleniowych lub staży kierunkowych za równoważne ze zrealizowaniem elementów określonych w programie specjalizacji, jeżeli okres od dnia ich ukończenia nie jest dłuższy niż 5 lat, oraz o skrócenie czasu trwania specjalizacji.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 10 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706, z 2006 r. Nr 36, poz. 246 i Nr 214, poz. 1577, z 2007 r. Nr 192, poz. 1386, z 2008 r. Nr 215, poz. 1358, z 2009 r. Nr 202, poz. 1559, z 2010 r. Nr 257, poz. 1727, z 2012 r. poz. 403 i 1389, z 2013 r. poz. 1585 oraz z 2014 r. poz. 1829.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 10 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

3. Czas trwania specjalizacji przedłuża pełnomocnik po uzyskaniu zgody kierownika specjalizacji i konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, właściwego ze względu na miejsce odbywania stażu specjalizacyjnego.

4. Czas trwania specjalizacji skraca pełnomocnik po uzyskaniu zaświadczenia od konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, potwierdzającego uznanie dotychczasowego dorobku zawodowego diagnosty laboratoryjnego za równoważny ze zrealizowaniem wybranych elementów programu specjalizacji.

5.²²⁾ Pełnomocnik jest obowiązany zawiadomić wojewodę o przedłużeniu lub skróceniu czasu trwania specjalizacji.

§ 17. 1.²³⁾ Specjalizacja odbywa się pod nadzorem kierownika specjalizacji, który jest odpowiedzialny za ustalenie przebiegu podstawowego stażu specjalizacyjnego, staży kierunkowych i kursów w sposób zapewniający realizację programu specjalizacji.

2. Kierownikiem specjalizacji może być osoba, która posiada tytuł specjalisty w dziedzinie będącej przedmiotem specjalizacji.

§ 18. 1. Kierownika specjalizacji wybiera, za jego zgodą, diagnosta laboratoryjny spośród osób wskazanych na liście sporządzonej przez pełnomocnika.

2. Lista kandydatów na kierowników danej specjalizacji ogłaszana jest na stronie internetowej jednostki kształcącej.

3. Pełnomocnik sporządza listę, o której mowa w ust. 2, w porozumieniu z:

- 1) Krajową Radą Diagnostów Laboratoryjnych oraz
- 2) konsultantem wojewódzkim w danej dziedzinie właściwym ze względu na miejsce odbywania podstawowego stażu specjalizacyjnego albo
- 3) konsultantem wojewódzkim w dziedzinie pokrewnej właściwym ze względu na miejsce odbywania stażu specjalizacyjnego, jeżeli w danej dziedzinie nie został powołany konsultant wojewódzki, albo
- 4) (uchylony).²⁴⁾

4. Z wybraną przez diagnostę laboratoryjnego z listy kandydatów na kierowników danej specjalizacji osobą jednostka kształcąca zawiera umowę na realizację obowiązków, o których mowa w § 19.

5. Odwołanie kierownika specjalizacji może nastąpić w przypadku niewypełniania przez kierownika specjalizacji obowiązków, o których mowa w § 19.

6. W przypadku odwołania kierownika specjalizacji jednostka kształcąca ma obowiązek wskazać diagnostę laboratoryjnego innego kierownika specjalizacji.

§ 19. 1. Do obowiązków kierownika specjalizacji należy w szczególności:

- 1) współdziałanie w ustaleniu szczegółowych warunków odbywania specjalizacji w celu umożliwienia jej uczestnikom nabycia wiadomości i umiejętności określonych programem specjalizacji;
- 2)²⁵⁾ współdziałanie w ustaleniu szczegółowego planu odbywania specjalizacji i zgłaszanie do wojewody właściwego dla danej jednostki kształcącej terminu rozpoczęcia specjalizacji przez diagnostę laboratoryjnego;
- 3) nadzór nad realizacją planu odbywania specjalizacji, a w szczególności nadzór nad odbywaniem podstawowego stażu specjalizacyjnego i staży kierunkowych;
- 4) wskazanie niezbędnego piśmiennictwa i innych źródeł ułatwiających samokształcenie;
- 5) prowadzenie bieżącej oceny pracy diagnostów laboratoryjnych zgodnie z programem specjalizacji;

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 12 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁴⁾ Przez § 1 pkt 13 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 14 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

- 6) wystawienie opinii dotyczącej przebiegu specjalizacji i uzyskanych przez specjalizującego się umiejętności zawodowych;
- 7) potwierdzanie w karcie specjalizacji odbycia szkolenia zgodnie z programem specjalizacji;
- 8) wnioskowanie do pełnomocnika o przerwanie odbywania specjalizacji przez osobę, która nie realizuje lub nie może realizować programu specjalizacji;
- 9) zaliczanie osobie specjalizującej się przebiegu specjalizacji i wnioskowanie o dopuszczenie do egzaminu państwowego.

2. Kierownik specjalizacji może jednocześnie sprawować nadzór nad przebiegiem specjalizacji nie więcej niż trzech osób.

3. Jeżeli w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia nie ma wystarczającej liczby osób posiadających tytuł specjalisty, konsultant krajowy w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez kierownika specjalizacji nadzoru nad przebiegiem specjalizacji pięciu osób.

§ 20. 1. Diagnosta laboratoryjny rozpoczyna specjalizację w terminie określonym przez kierownika specjalizacji w karcie specjalizacji.

2. Przesunięcia terminu rozpoczęcia specjalizacji dokonuje na uzasadniony wniosek diagnosty laboratoryjnego kierownik specjalizacji w uzgodnieniu z pełnomocnikiem.

3.²⁶⁾ Jednostka kształcąca jest obowiązana powiadomić wojewodę o przesunięciu terminu rozpoczęcia specjalizacji przez diagnostę laboratoryjnego.

§ 21. 1.²⁷⁾ Jednostka kształcąca, która przestała spełniać warunki, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, zawiadamia właściwego wojewodę, który w porozumieniu z kierownikiem specjalizacji i kierownikiem innej jednostki kształcącej wskazuje miejsce i termin kontynuowania specjalizacji.

2. Jeżeli jednostka prowadząca staż kierunkowy utraci uprawnienia do prowadzenia stażu kierunkowego, pełnomocnik wskazuje w porozumieniu z kierownikiem specjalizacji inną jednostkę wpisaną na listę, w której może być kontynuowany staż kierunkowy.

3. Osoba odbywająca specjalizację, w szczególnie uzasadnionym przypadku uniemożliwiającym kontynuowanie specjalizacji w jednostce kształcącej, w której rozpoczęła specjalizację, może realizować specjalizację w innej jednostce kształcącej, w ramach posiadanych przez nią wolnych miejsc szkoleniowych.

4.²⁸⁾ Pełnomocnik jednostki kształcącej, w której diagnosta laboratoryjny kontynuuje specjalizację, jest obowiązany zawiadomić wojewodę o zmianie jednostki kształcącej.

§ 22. 1. Diagnosta laboratoryjny nie może realizować lub kontynuować specjalizacji w przypadku:

- 1) utraty prawa wykonywania zawodu;
- 2) niepodjęcia przez diagnostę laboratoryjnego specjalizacji w okresie 3 miesięcy od dnia wskazanego jako termin rozpoczęcia specjalizacji w karcie specjalizacji;
- 3) przerwania specjalizacji dokonanej przez pełnomocnika na wniosek kierownika specjalizacji, w przypadku gdy diagnosta laboratoryjny nie uczestniczy w kursach lub nie odbywa staży kierunkowych albo podstawowego stażu;
- 4) upływu okresu, w którym diagnosta laboratoryjny był zobowiązany ukończyć specjalizację.

2.²⁹⁾ Wojewoda skreśla diagnostę laboratoryjnego z rejestru w przypadkach, o których mowa w ust. 1, po otrzymaniu powiadomienia o zaistnieniu tych okoliczności od pełnomocnika.

3.²⁹⁾ O skreśleniu z rejestru diagnosty laboratoryjnego odbywającego specjalizację wojewoda niezwłocznie powiadamia tego diagnostę laboratoryjnego za pośrednictwem pełnomocnika.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 15 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 16 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 16 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 17 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

4. Powiadomienie powinno zawierać pouczenie o możliwości wniesienia wniosku, o którym mowa w ust. 5.

5. Diagnosta laboratoryjny, który został skreślony z rejestru z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, może wystąpić w terminie 14 dni od uzyskania informacji o skreśleniu z rejestru do ministra właściwego do spraw zdrowia z uzasadnionym wnioskiem o przywrócenie możliwości kontynuowania specjalizacji.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia uwzględnia wnioski, o którym mowa w ust. 5, po uzyskaniu pozytywnej opinii konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.

7.³⁰⁾ Na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia o przywróceniu możliwości kontynuowania specjalizacji wojewoda dokonuje zmiany w rejestrze.

§ 23.³¹⁾ 1. Specjalizacja kończy się złożeniem Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych, zwanego dalej „PESDL”.

2. Do PESDL może być dopuszczona osoba, która zrealizowała i zaliczyła program specjalizacji oraz złożyła do właściwego wojewody:³²⁾

- 1) wniosek o dopuszczenie do PESDL;
- 2) kartę specjalizacji;
- 3) dokument potwierdzający wniesienie na konto Centrum Egzaminów Medycznych, zwanego dalej „CEM”, opłaty za PESDL.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) (uchylony);³³⁾
- 5)³⁴⁾ adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 6) miejsce pracy;
- 7) nazwę, adres i kierunek ukończonej szkoły wyższej;
- 8) datę wydania i numer dyplomu szkoły wyższej;
- 9) numer wpisu na listę diagnostów laboratoryjnych;
- 10) nazwę odbywanej specjalizacji;
- 11) nazwę i adres jednostki szkolącej, w której była odbywana specjalizacja;
- 12) imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
- 13) adres do korespondencji kierownika specjalizacji;
- 14) informacje o skróceniu albo przedłużeniu specjalizacji;
- 15) wskazanie części PESDL, do której zamierza przystąpić diagnosta laboratoryjny;
- 16)³⁵⁾ datę zakończenia szkolenia specjalizacyjnego, a w przypadku osób dopuszczonych do PESDL decyzją ministra właściwego do spraw zdrowia, o której mowa w § 38 ust. 1, datę uzyskania decyzji.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 17 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

³²⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 18 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³³⁾ Przez § 1 pkt 18 lit. b tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 18 lit. b tiret drugie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³⁵⁾ Dodany przez § 1 pkt 18 lit. b tiret trzecie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

4.³⁶⁾ Formularz wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest generowany elektronicznie i pobierany na stronie internetowej CEM. CEM potwierdza elektronicznie zapisanie zgłoszonych danych. Diagnosta laboratoryjny po wypełnieniu formularza i jego wydrukowaniu składa wniosek podpisany własnoręcznie do właściwego wojewody.

5.³⁶⁾ Dokumenty, o których mowa w ust. 2, składa się w terminie do dnia 15 lipca każdego roku dla sesji jesiennej albo do dnia 15 stycznia każdego roku dla sesji wiosennej.

6.³⁶⁾ Właściwy wojewoda weryfikuje, czy dokumenty, o których mowa w ust. 2, spełniają warunki formalne. W przypadku stwierdzenia braków formalnych diagnosta laboratoryjny jest wzywany do ich usunięcia w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Po bezskutecznym upływie tego terminu wniosek jest pozostawiany bez rozpoznania.

7.³⁷⁾ Właściwy wojewoda po stwierdzeniu, że dokumenty, o których mowa w ust. 2, spełniają warunki formalne, przekazuje je do CEM nie później niż w terminie 14 dni od upływu terminów wskazanych w ust. 5 lub niezwłocznie po uzupełnieniu braków formalnych, o których mowa w ust. 6. Właściwi wojewodowie zawiadamiają CEM o liczbie przyjętych zgłoszeń oraz przekazują listę diagnostów laboratoryjnych, których dokumenty nie zostały przyjęte.

8.³⁷⁾ W przypadku gdy diagnosta laboratoryjny złoży zgłoszenie w formie wniosku elektronicznego, a nie złoży dokumentów, o których mowa w ust. 2, CEM zawiadamia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

§ 24.³⁸⁾ 1. PESDL dla każdej dziedziny organizuje CEM.

2. Dyrektor CEM ustala wysokość opłaty za PESDL, uwzględniając w szczególności wydatki związane z przeprowadzeniem i obsługą administracyjną PESDL.

3. Wysokość opłaty za PESDL Dyrektor CEM podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej CEM.

4. W razie nieprzystąpienia w wyznaczonym terminie do PESDL, CEM dokona zwrotu opłaty, o której mowa w ust. 2, jeżeli zostanie złożone do CEM pismo zawierające: oświadczenie o nieprzystąpieniu do PESDL i podanie o dokonanie zwrotu opłaty oraz przekazanie jej na wskazany w nim numer rachunku bankowego.

5.³⁹⁾ Zwrot opłaty za PESDL następuje, jeżeli pismo, o którym mowa w ust. 4, zostanie złożone do dnia:

- 1) 2 października, w przypadku gdy diagnosta laboratoryjny miał przystąpić do PESDL w sesji jesiennej;
- 2) 15 marca, w przypadku gdy diagnosta laboratoryjny miał przystąpić do PESDL w sesji wiosennej.

6. Zwrot opłaty za PESDL nastąpi na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma, o którym mowa w ust. 4.

7.⁴⁰⁾ CEM dokonuje zwrotu opłaty także, jeżeli właściwy wojewoda stwierdzi, że dokumenty, o których mowa w § 23 ust. 2, nie spełniają warunków formalnych albo jeżeli diagnosta laboratoryjny nie zostanie dopuszczony do PESDL. Zwrot opłaty następuje na rachunek bankowy diagnosty laboratoryjnego w terminie 30 dni od powzięcia przez Dyrektora CEM informacji o tych faktach.

§ 25.⁴¹⁾ 1. PESDL jest przeprowadzany przez Państwową Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „PKE”.

2. Przewodniczącego PKE i jej członków powołuje i odwołuje Dyrektor CEM.

3. Przewodniczący PKE i jej członkowie powinni posiadać tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub w dziedzinach pokrewnych, jeżeli w danej dziedzinie nie ma osób posiadających tytuł specjalisty.

3a.⁴²⁾ Członkiem PKE nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 18 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³⁷⁾ Dodany przez § 1 pkt 18 lit. d rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 19 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁰⁾ Dodany przez § 1 pkt 19 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

⁴²⁾ Dodany przez § 1 pkt 20 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

3b.⁴²⁾ Kandydatów do PKE mogą zgłaszać:

- 1) konsultant krajowy w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta;
- 2) Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych;
- 3) towarzystwo naukowe właściwe dla danej dziedziny.

3c.⁴²⁾ W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 3b, zamieszcza się:

- 1) imię i nazwisko kandydata;
- 2) określenie posiadanej specjalizacji;
- 3) wskazanie dziedziny, w której kandydat ma być powołany do PKE;
- 4) adres korespondencyjny kandydata.

3d.⁴²⁾ Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3b, należy dołączyć kopie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego oraz dyplomu specjalisty, poświadczone za zgodność z oryginałem.

3e.⁴²⁾ Kopia dyplomu specjalisty nie jest wymagana, w przypadku gdy diagnosta laboratoryjny uzyskał dyplom specjalisty wydany przez Dyrektora CEM. W takim przypadku w zgłoszeniu należy podać datę wydania i numer dyplomu.

3f.⁴²⁾ Osoby powołane do PKE otrzymują akt powołania. Powołanie następuje na czas nieokreślony.

4.⁴³⁾ Dyrektor CEM powołuje na Przewodniczącego PKE konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.

5. (uchylony).⁴⁴⁾

6. Członkostwo w PKE wygasa w przypadku śmierci członka PKE.

7. Dyrektor CEM odwołuje członka PKE w szczególności w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji członka PKE;
- 3) niewykonywania albo nienależytego wykonywania obowiązków;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego.

8. Dyrektor CEM może odwołać członka PKE w wypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w związku z podejrzeniem o popełnienie przez niego umyślnego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego ściganego z oskarżenia publicznego.

9. Wygaśnięcie członkostwa albo odwołanie członka ze składu PKE w czasie trwania sesji egzaminacyjnej nie wstrzymuje prac PKE.

10.⁴⁵⁾ Dyrektor CEM, w celu przeprowadzenia PESDL w ustalonych miejscach i terminach, wyznacza spośród członków PKE Zespoły Egzaminacyjne. Zespół Egzaminacyjny składa się co najmniej z trzech członków PKE, z zachowaniem reprezentacji podmiotów wymienionych w ust. 3b.

11.⁴⁵⁾ Członkiem Zespołu Egzaminacyjnego nie może być osoba, w stosunku do której kandydat do złożenia PESDL w tym Zespole Egzaminacyjnym jest:

- 1) małżonkiem;

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 20 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁴⁾ Przez § 1 pkt 20 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 20 lit. d rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

- 2) osobą pozostającą w stosunku:
 - a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
 - b) przysposobienia;
- 3) osobą pozostającą we wspólnym pożyciu;
- 4) osobą pozostającą w stosunku zależności służbowej.

12.⁴⁵⁾ Powody wyłączenia określone w ust. 11 pkt 1 i 2 trwają pomimo ustania małżeństwa albo przysposobienia.

13.⁴⁵⁾ Członkowie Zespołu Egzaminacyjnego przed rozpoczęciem PESDL składają Dyrektorowi CEM pisemne oświadczenie, że nie pozostają z żadnym z kandydatów do złożenia PESDL w tym Zespole Egzaminacyjnym w stosunku, o którym mowa w ust. 11, oraz nie zostali skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 5a do rozporządzenia.

14.⁴⁵⁾ W czasie składania egzaminu ustnego lub praktycznego może być obecny w charakterze obserwatora kierownik specjalizacji osoby zdającej PESDL.

§ 26.⁴⁶⁾ 1. Po otrzymaniu przez CEM dokumentów, o których mowa w § 23 ust. 2, CEM przekazuje je do właściwej PKE.

2. PKE weryfikuje dokumenty pod względem spełnienia przez diagnostę laboratoryjnego wymogów merytorycznych określonych w programie danej specjalizacji i na tej podstawie rozstrzyga o dopuszczeniu go do PESDL.

3. W przypadku podjęcia rozstrzygnięcia o niedopuszczeniu diagnosty laboratoryjnego do PESDL, PKE uzasadnia swoje stanowisko, wskazując elementy programu specjalizacji, które nie zostały zrealizowane.

4. PKE po podjęciu rozstrzygnięcia przekazuje dokumenty diagnosty laboratoryjnego do CEM.

5. W przypadku dopuszczenia diagnosty laboratoryjnego do PESDL, CEM informuje o tym fakcie w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 6. W przypadku niedopuszczenia diagnosty laboratoryjnego do PESDL, CEM przesyła zainteresowanemu rozstrzygnięcie PKE wraz z uzasadnieniem.

6. CEM przesyła osobie dopuszczonej do PESDL powiadomienie o miejscu i terminie składania PESDL, nie później niż 21 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, jest przekazywane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 27.⁴⁷⁾ Do zadań zespołu egzaminacyjnego przeprowadzającego dany PESDL należy:

- 1) przeprowadzenie PESDL zgodnie z regulaminem porządkowym, o którym mowa w § 28 ust. 8;
- 2) przekazanie do CEM kart odpowiedzi, niezwłocznie po zakończonym egzaminie testowym, w sposób uniemożliwiający dokonywanie zmian w ich treści;
- 3) przekazanie do CEM ocen z egzaminów ustnego i praktycznego oraz dokumentacji związanej z przeprowadzonym PESDL, niezwłocznie po zakończonym PESDL, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia PESDL.

§ 28.⁴⁸⁾ 1. Zakres PESDL jest zgodny z ramowym programem specjalizacji.

2. PESDL jest przeprowadzany dwa razy w roku w sesji wiosennej od dnia 15 kwietnia do dnia 31 maja i w sesji jesiennej od dnia 2 listopada do dnia 15 grudnia.

3. PESDL dla każdej dziedziny składa się z dwóch części w następującej kolejności – egzaminu teoretycznego i praktycznego. Warunkiem dopuszczenia do części praktycznej PESDL jest uzyskanie pozytywnego wyniku egzaminu teoretycznego.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 21 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 22 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 23 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

4. Egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie:

- 1) egzaminu testowego, jeżeli do PESDL w danej dziedzinie w sesji zostanie dopuszczonych co najmniej 20 osób, albo
- 2) egzaminu ustnego.

5. Egzamin testowy dla danej dziedziny odbywa się jednocześnie w całym kraju, w terminie ustalonym przez Dyrektora CEM.

6. Egzamin testowy uważa się za zaliczony z wynikiem pozytywnym w przypadku uzyskania przez osobę egzaminowaną co najmniej 60% możliwej do uzyskania liczby punktów.

7. Miejsca i terminy egzaminu ustnego i praktycznego ustala Dyrektor CEM w porozumieniu z Przewodniczącym PKE.

8. PESDL przeprowadza się zgodnie z regulaminem porządkowym, ustalonym przez Dyrektora CEM i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

§ 29.⁴⁹⁾ 1. Zadania egzaminacyjne dla PESDL są opracowywane przez autorów wskazanych przez Dyrektora CEM spośród osób posiadających wysokie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie. Zadania egzaminacyjne przygotowuje się odrębnie dla każdego programu specjalizacji oraz na każdą sesję egzaminacyjną.

2. Zadania egzaminacyjne podlegają weryfikacji przez recenzentów, wyznaczonych przez Dyrektora CEM w porozumieniu z właściwym konsultantem krajowym.

3. Zadania testowe muszą być zachowane w tajemnicy przez wszystkie osoby uczestniczące w ich opracowaniu, przetwarzaniu i dystrybucji.

4. Opracowanie zadań egzaminacyjnych oraz przeprowadzenie PESDL jest finansowane przez CEM.

§ 30.⁵⁰⁾ 1. Diagnosta laboratoryjny, który po dopuszczeniu do PESDL nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny z PESDL, może przystąpić do PESDL w kolejnej sesji egzaminacyjnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, diagnosta laboratoryjny składa do Dyrektora CEM zgłoszenie; przepisy § 23 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, następuje w formie wniosku elektronicznego, generowanego i pobieranego na stronie internetowej CEM. CEM potwierdza elektronicznie zapisanie zgłoszenia. Diagnosta laboratoryjny po wypełnieniu formularza składa do CEM podpisany wniosek wraz z dokumentem potwierdzającym wniesienie na konto CEM opłaty za PESDL. O złożeniu zgłoszenia CEM zawiadamia wojewodę za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

4. Diagnosta laboratoryjny, o którym mowa w ust. 2, zostaje wpisany na listę diagnostów laboratoryjnych dopuszczonych do PESDL w danej sesji egzaminacyjnej przez Dyrektora CEM.

5. Wynik pozytywny z części PESDL jest uznawany w kolejnych sześciu sesjach egzaminacyjnych po sesji, w której został uzyskany. W przypadku nieuzyskania wyniku pozytywnego z części PESDL albo nieprzystąpienia do części PESDL w ustalonym terminie, diagnosta laboratoryjny może przystąpić w innej sesji egzaminacyjnej tylko do tej części PESDL.

6. W przypadku przystępowania przez diagnostę laboratoryjnego tylko do egzaminu teoretycznego albo tylko do egzaminu praktycznego, wysokość opłaty za egzamin wynosi 50% kwoty ustalonej na podstawie § 24 ust. 2. Przepisy § 24 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

7. Za wynik pozytywny PESDL uznaje się uzyskanie pozytywnych wyników z obu jego części, o których mowa w § 28 ust. 3.

8. Niezwłocznie po zakończeniu danej sesji egzaminacyjnej CEM przekazuje informację o wynikach PESDL poszczególnych diagnostów laboratoryjnych przystępujących do PESDL w danej sesji egzaminacyjnej właściwym wojewodom oraz Centrum. Przekazanie informacji następuje w formie elektronicznej na arkuszu opracowanym przez CEM.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 24 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

§ 30a.⁵¹⁾ 1. W przypadku rażących uchybień formalnych w przeprowadzeniu PESDL lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przeprowadzenie PESDL, Dyrektor CEM może unieważnić PESDL w całości albo w części, o której mowa w § 28 ust. 3, w danym terminie dla danej dziedziny dla poszczególnych albo wszystkich zdających.

2. Decyzję o unieważnieniu Dyrektor CEM podejmuje w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o przyczynach uzasadniających unieważnienie PESDL albo jego części.

3. Decyzja o unieważnieniu PESDL albo jego części jest ogłaszana na stronie internetowej CEM oraz przesyłana zainteresowanym diagnostom laboratoryjnym listem poleconym.

4. Od decyzji o unieważnieniu PESDL albo jego części przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, składane za pośrednictwem Dyrektora CEM.

5. Unieważnienie PESDL albo jego części powoduje, że traktuje się odpowiednio PESDL albo jego część jako niebyłe. Unieważniony PESDL jest powtarzany w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu. W przypadku unieważnienia całości PESDL wszystkie jego części odbywają się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu.

6. Za powtórzony PESDL albo jego część CEM nie pobiera dodatkowej opłaty.

§ 31.⁵²⁾ 1. Diagnostyce laboratoryjnemu, który uzyskał wynik pozytywny PESDL, Dyrektor CEM wydaje dyplom w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnej dokumentacji egzaminacyjnej od PKE.

2. Wzór dyplomu, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia.

3. CEM przesyła do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych informację o osobach, które uzyskały dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu specjalisty. Przekazanie informacji następuje w formie elektronicznej na arkuszu opracowanym przez CEM.

§ 32.⁵³⁾ 1. CEM prowadzi rejestr wydanych dyplomów, o których mowa w § 31 ust. 1. Rejestr jest prowadzony w systemie ewidencyjno-informatycznym, według określonego przez CEM układu danych.

2. Rejestr zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko diagnosty laboratoryjnego;
- 2) numer PESEL diagnosty laboratoryjnego, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) numer wpisu na listę diagnostów laboratoryjnych;
- 4) numer i datę wydania dyplomu;
- 5) imię i nazwisko kierownika specjalizacji oraz jego stopień albo tytuł naukowy;
- 6) nazwę i adres jednostki kształcącej, w której diagnosta laboratoryjny odbył specjalizację;
- 7) wyniki PESDL;
- 8) uzyskany tytuł specjalisty.

3. Dokumentacja dotycząca PESDL jest przechowywana przez CEM.

4. Niezwłocznie po zakończeniu sesji egzaminacyjnej CEM przekazuje dokumentację diagnosty laboratoryjnego właściwemu wojewodzie.

5. Dokumentacja, o której mowa w ust. 3 i 4, jest przechowywana zgodnie z przepisami art. 5 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.⁵⁴⁾).

⁵¹⁾ Dodany przez § 1 pkt 12 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.; w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 25 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 26 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 27 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁵⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, z 2014 r. poz. 822 oraz z 2015 r. poz. 566.

§ 33. 1. Osoba niebędąca obywatelem polskim przystępuje do specjalizacji i odbywa ją na zasadach obowiązujących obywateli polskich.

2. Osoba niebędąca obywatelem polskim, przebywająca na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia kształcenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego, może rozpocząć specjalizację na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi.

§ 34. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w ramach sprawowanego nadzoru nad realizacją specjalizacji powołuje zespół ekspertów do przeprowadzania oceny spełniania przez jednostki kształcące standardów kształcenia w danej specjalizacji, a w szczególności do oceny:

- 1) realizacji programu specjalizacji;
- 2) bazy dydaktycznej jednostki kształcącej, w tym wyposażenia niezbędnego do realizacji założonych celów kształcenia;
- 3) kwalifikacji kadry dydaktycznej do prowadzenia kursów, kwalifikacji kierowników specjalizacji i koordynatorów staży kierunkowych;
- 4) regulaminu organizacyjnego specjalizacji, prowadzonej dokumentacji.

2. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, powołuje się osoby posiadające tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma jeszcze osób posiadających tytuł specjalisty.

3. Oceny, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie wizytacji.

4. Wizytację przeprowadza się w jednostce kształcącej co najmniej raz na 5 lat.

5. Z wnioskiem o przeprowadzenie oceny, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do ministra właściwego do spraw zdrowia:

- 1) konsultant krajowy;
- 2) konsultant wojewódzki;
- 3)⁵⁵⁾ wojewoda.

6. Wizytacja przeprowadzana jest na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw zdrowia zawierającego w szczególności zakres oceny oraz czas trwania wizytacji.

7. W ramach wizytacji członek zespołu, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) żądać od jednostki kształcącej udostępniania dokumentacji specjalizacji;
- 2) wizytować bazę dydaktyczną;
- 3) przeprowadzać hospitację kursów.

8. Po zakończeniu wizytacji sporządzany jest protokół zawierający informacje dotyczące:

- 1) przeprowadzonych czynności związanych z przeprowadzeniem wizytacji;
- 2) dokonanej oceny spełniania standardów kształcenia;
- 3) zaleceń powizytacyjnych, ze wskazaniem terminu ich realizacji.

9. Protokół przekazywany jest bezzwłocznie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

10. Prace zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, finansowane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 28 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

§ 35. 1. Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskiwania tytułu specjalisty w danej specjalności lub w danej specjalności nie ma wystarczającej liczby osób posiadających tytuł specjalisty, konsultant krajowy w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, wskazuje osoby, którym mogą być powierzone określone w rozporządzeniu obowiązki:

- 1) kierownika specjalizacji w tej specjalności,
- 2) członka Komisji,

oraz wydaje zaświadczenie potwierdzające powierzenie tych obowiązków.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, muszą posiadać doświadczenie zawodowe i dorobek naukowy odpowiadający tej specjalności.

§ 36. 1. Diagnosta laboratoryjny, który posiada specjalizację I stopnia, zachowuje prawa wynikające z uzyskania tego tytułu.

2. Diagnosta laboratoryjny, który rozpoczął specjalizację I stopnia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, odbywa specjalizację i składa egzamin według dotychczasowych zasad w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

3.⁵⁶⁾ Diagnosta laboratoryjny, który posiada specjalizację I stopnia, może uzyskać tytuł specjalisty po odbyciu specjalizacji zgodnie z programem uzupełniającym, o którym mowa w § 3 ust. 3, i po zdaniu PESDL.

§ 37. 1. Diagnosta laboratoryjny, który posiada specjalizację II stopnia, zachowuje prawo posługiwania się uzyskanym tytułem specjalisty w danej dziedzinie.

2. Diagnosta laboratoryjny, który rozpoczął specjalizację II stopnia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, odbywa specjalizację i składa egzamin według dotychczasowych zasad w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

§ 38. 1.⁵⁷⁾ Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskania specjalizacji II stopnia lub tytułu specjalisty w określonej specjalności, konsultant krajowy w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, może wystąpić do ministra właściwego do spraw zdrowia, za pośrednictwem Centrum, z wnioskiem o uznanie dotychczasowego doświadczenia zawodowego i dorobku naukowego diagnosty laboratoryjnego za równoważny ze zrealizowaniem programu właściwej specjalizacji i dopuszczenie go do PESDL.

2.⁵⁷⁾ Dyrektor Centrum powołuje zespół ekspertów do opiniowania wniosków o uznanie dotychczasowego doświadczenia zawodowego i dorobku naukowego diagnosty laboratoryjnego za równoważny ze zrealizowaniem programu właściwej specjalizacji i dopuszczenie diagnosty do PESDL.

3. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 2, wchodzi osoby posiadające tytuł specjalisty w danej dziedzinie, a jeżeli w danej dziedzinie nie ma osób posiadających tytuł specjalisty – osoby legitymujące się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w tej dziedzinie wskazane przez:

- 1) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie został powołany konsultant krajowy;
- 2) Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych;
- 3) towarzystwo naukowe właściwe dla danej dziedziny specjalizacji.

4. Organizację i finansowanie prac zespołu zapewnia Centrum.

§ 39. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie opinii zespołu, o którym mowa w § 38 ust. 2, może uznać dotychczasowe doświadczenie zawodowe i dorobek naukowy diagnosty laboratoryjnego za równoważny ze zrealizowaniem programu właściwej specjalizacji i podjąć decyzję o dopuszczeniu go do egzaminu państwowego.

2.⁵⁸⁾ Termin, miejsce i formę egzaminu państwowego, o którym mowa w ust. 1, określa w porozumieniu z przewodniczącym Komisji Dyrektor CEM.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 15 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 16 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 6.

3. Dopuszczenie diagnosty laboratoryjnego do egzaminu w trybie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w terminie do dnia 31 grudnia 2007 r.

§ 40.⁵⁹⁾ 1. W celu przeprowadzenia PESDL, o którym mowa w § 38 ust. 1, Dyrektor CEM powołuje PKE spośród osób posiadających tytuł specjalisty w dziedzinach pokrewnych wskazanych przez:

- 1) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta;
- 2) Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych;
- 3) towarzystwo naukowe właściwe dla danej specjalności.

2. Przewodniczącym PKE, o której mowa w ust. 1, jest osoba określona w ust. 1 pkt 1.

§ 41. Do dnia 31 grudnia 2006 r. diagnosta laboratoryjny może przedstawiać zamiast dokumentu „Prawo wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego” zaświadczenie wydane przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych potwierdzające wpis na listę diagnostów laboratoryjnych.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁶⁰⁾.⁶¹⁾

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 17 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

⁶⁰⁾ Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 3 czerwca 2004 r.

⁶¹⁾ Zakres spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu był dotychczas uregulowany w zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 11 lutego 1983 r. w sprawie specjalizacji lekarzy, lekarzy dentystów, magistrów farmacji oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w służbie zdrowia i opiece społecznej (Dz. Urz. MZiOS Nr 3, poz. 19 i Nr 97, poz. 448), które utraciło moc z dniem 30 marca 2001 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia
z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Załącznik nr 1⁶²⁾

WYKAZ SPECJALNOŚCI, W KTÓRYCH DIAGNOSTA LABORATORYJNY POSIADAJĄCY ODPOWIEDNIĄ SPECJALIZACJĘ I STOPNIA MOŻE UZYSKAĆ TYTUŁ SPECJALISTY W OKREŚLONEJ DZIEDZINIE PO ODBYCIU SPECJALIZACJI ZGODNIE Z PROGRAMEM UZUPEŁNIAJĄCYM

Lp.	Rodzaj posiadanej specjalizacji I stopnia	Specjalności, w których można uzyskać tytuł specjalisty
1	Diagnostyka laboratoryjna/ Analityka kliniczna	Laboratoryjna diagnostyka medyczna
		Laboratoryjna genetyka medyczna
		Laboratoryjna transfuzjologia medyczna
		Laboratoryjna hematologia medyczna
		Laboratoryjna parazytologia medyczna
		Laboratoryjna immunologia medyczna
2	Mikrobiologia	Mikrobiologia medyczna
		Laboratoryjna parazytologia medyczna
		Laboratoryjna immunologia medyczna
3	Toksykologia	Laboratoryjna toksykologia medyczna
4	Higiena i epidemiologia	Zdrowie środowiskowe
		Zdrowie publiczne
		Laboratoryjna parazytologia medyczna
		Epidemiologia
5	Medycyna społeczna	Zdrowie środowiskowe
		Zdrowie publiczne
6	Transfuzjologia	Laboratoryjna transfuzjologia medyczna
		Laboratoryjna hematologia medyczna
		Laboratoryjna immunologia medyczna
7	Choroby wewnętrzne	Laboratoryjna hematologia medyczna
		Laboratoryjna genetyka medyczna
		Laboratoryjna immunologia medyczna
8	Pediatria	Laboratoryjna hematologia medyczna
		Laboratoryjna genetyka medyczna
		Laboratoryjna immunologia medyczna
9	Choroby zakaźne	Epidemiologia
		Laboratoryjna immunologia medyczna
10	Medycyna ogólna	Laboratoryjna immunologia medyczna

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 6.

Załącznik nr 2

(uchylony)⁶³⁾Załącznik nr 3⁶⁴⁾

WZÓR

WNIOSEK O ROZPOCZĘCIE SPECJALIZACJI Z

1. Imię (imiona) i nazwisko
2. Obywatelstwo
3. Numer PESEL*
4. Data i miejsce urodzenia
5. Tel. kontaktowy
6. Tytuł zawodowy
7. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej
8. Numer prawa wykonywania zawodu
9. Miejsce wykonywania zawodu
10. Posiadany stopień naukowy
nadany przez w dniu
Tytuł pracy doktorskiej, habilitacyjnej
11. Posiadane specjalizacje (tytuł, data i nr dyplomu, podmiot wydający)
.....
12. Miejsce odbywania studiów doktoranckich
13. Przynależność do towarzystw naukowych lub stowarzyszeń zawodowych
(nazwa towarzystwa naukowego lub stowarzyszenia zawodowego, data przystąpienia)
.....
14. Liczba publikacji lub wygłoszonych referatów
(wykaz publikacji i referatów w załączeniu)
15. Dotychczasowy przebieg pracy zawodowej

⁶³⁾ Przez § 1 pkt 29 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 30 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

16. Nazwa i adres aktualnego miejsca pracy/stanowisko

.....

.....

17. Zobowiązuję się do rozpoczęcia, odbywania i zakończenia specjalizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami.

..... (data) (podpis wnioskodawcy)

18. Potwierdzam zawarcie umowy cywilnoprawnej, o której mowa w § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 683)**

.....

.....

..... (nazwa i adres podmiotu zatrudniającego wnioskodawcę lub jednostki prowadzącej studia doktoranckie)

..... (data) (podpis i pieczęć pracodawcy)

19. Wynik postępowania kwalifikacyjnego

.....

.....

.....

..... (data) (podpis i pieczęć pełnomocnika)

..... (data) (podpis i pieczęć konsultanta wojewódzkiego lub krajowego)

* Diagnosta laboratoryjny, który jest obywatelem państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, wpisuje numer paszportu albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

** Dotyczy diagnosty laboratoryjnego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę.

WZÓR

(pieczęć wojewody)

KARTA SPECJALIZACJI NR/.....

w dziedzinie

I CZĘŚĆ

DANE

1. Imię (imiona) i nazwisko osoby odbywającej specjalizację
2. Numer PESEL*
3. Data i miejsce urodzenia
4. Miejsce zamieszkania
5. Tytuł zawodowy
6. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej
7. Numer wpisu na listę diagnostów laboratoryjnych
8. Nazwa i adres jednostki kształcącej
9. Nazwa i adres podmiotu, w którym odbywany jest podstawowy staż specjalizacyjny
10. Tytuł, imię i nazwisko kierownika specjalizacji
11. Nazwa i adres podmiotu, w którym jest zatrudniony kierownik specjalizacji
12. Termin rozpoczęcia specjalizacji
13. Potwierdzenie rozpoczęcia specjalizacji
(data)

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji).....
(podpis i pieczęć konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, właściwego ze względu na miejsce odbywania podstawowego stażu specjalizacyjnego).....
(data, podpis i pieczęć pełnomocnika)

14. Kartę specjalizacji wydał
(data, podpis i pieczęć wojewody)

15. Przedłużono/skrócono okres trwania specjalizacji do dnia

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji).....
(data, podpis i pieczęć pełnomocnika)

16. Uzasadnienie przedłużenia/skrócenia

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji).....
(data, podpis i pieczęć pełnomocnika)

⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 31 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

17. Skreślono z rejestru osób specjalizujących się
(data)

.....
(data, podpis i pieczęć wojewody)

Uzasadnienie

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji)

.....
(data, podpis i pieczęć pełnomocnika)

* Diagnosta laboratoryjny, który jest obywatelem państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, wpisuje numer paszportu albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

II CZĘŚĆ

PRZEBIEG SZKOLENIA TEORETYCZNEGO

Nazwa modułu nauczania	Temat kursu	Liczba godzin	Forma zaliczenia	Data	Ocena	Podpis**
Zaliczenie modułu nauczania:						
(data, podpis kierownika specjalizacji)						

** Podpis osoby upoważnionej przez pełnomocnika do zaliczania kursów zgodnie ze wskazówkami zawartymi w programie specjalizacji.

FORMY SAMOKSZTAŁCENIA

Rodzaj

.....

.....

.....

.....

.....

W przypadku opracowania prac poglądowych, doniesień lub publikacji – w załączeniu wykaz prac.

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji)

ZALICZENIE SPECJALIZACJI PRZEZ KIEROWNIKA SPECJALIZACJI

Pan/Pani

odbył/a specjalizację w dziedzinie

zgodnie z programem specjalizacji oraz zaliczył/a specjalizację z wynikiem

Wnioskuje o dopuszczenie Pana/Pani

do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych.

.....
(data, podpis i pieczęć kierownika specjalizacji)

.....
(podpis i pieczęć konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, właściwego ze względu na miejsce odbywania podstawowego stażu specjalizacyjnego)

.....
(data, podpis i pieczęć pełnomocnika)

KODY SPECJALIZACJI

Lp.	Nazwa dziedziny	Kod specjalizacji
1	Laboratoryjna diagnostyka medyczna	020
2	Laboratoryjna genetyka medyczna	021
3	Laboratoryjna hematologia medyczna	022
4	Laboratoryjna immunologia medyczna	023
5	Mikrobiologia medyczna	024
6	Laboratoryjna transfuzjologia medyczna	025
7	Laboratoryjna toksykologia medyczna	026
8	Zdrowie publiczne	008
9	Zdrowie środowiskowe	009
10	Cytomorfologia medyczna	027
11	Laboratoryjna parazytologia medyczna	028
12	Epidemiologia	029
13	Laboratoryjna genetyka sądowa	035
14	Laboratoryjna toksykologia sądowa	036

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 32 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2; wszedł w życie z dniem 16 czerwca 2014 r.

WZÓR

OŚWIADCZENIE CZŁONKA ZESPOŁU EGZAMINACYJNEGO

.....
Imię i nazwisko osoby składającej oświadczenie

.....
Numer PESEL*

Oświadczenie

Ja, niżej podpisana/y, oświadczam, że nie jestem:

- 1) małżonkiem,
- 2) osobą pozostającą w stosunku:
 - a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
 - b) przysposobienia,
- 3) osobą pozostającą we wspólnym pożyciu,
- 4) osobą pozostającą w stosunku zależności służbowej

osoby przystępującej do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych w dziedzinie
..... w sesji wiosennej/jesiennej** r., składanego przed Zespołem Egzaminacyjnym,
do którego zostałam/em wyznaczona/y.

Oświadczam również, że nie zostałam/em skazana/y prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Równocześnie zobowiązuję się poinformować Dyrektora Centrum Egzaminów Medycznych o wszelkich zmianach okoliczności, które wpływałyby na moją bezstronność, a które nastąpiłyby do dnia egzaminu. Zawiadomienie przekażę niezwłocznie po zaistnieniu tych okoliczności.

.....
(data)

.....
(czytelny podpis osoby składającej oświadczenie)

* W przypadku braku numeru PESEL należy podać cechy dokumentu potwierdzającego tożsamość: nazwę i numer dokumentu oraz kraj wydania.

** Niepotrzebne skreślić.

⁶⁷⁾ Dodany przez § 1 pkt 33 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

Załącznik nr 6

(uchylony)⁶⁸⁾Załącznik nr 7⁶⁹⁾

WZÓR

DYPLOM

Pani/Pan

urodzona/y w

posiadająca/y obywatelstwo

oraz wpis na listę diagnostów laboratoryjnych numer

po zrealizowaniu programu specjalizacji pod kierunkiem Pani/Pana

i złożeniu Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych

z oceną w dniu

przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie specjalizacji i uzyskiwania tytułu specjalisty przez diagnostów laboratoryjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 683)

**uzyskała/uzyskał tytuł specjalisty
w dziedzinie**

(pieczęć okrągła Centrum Egzaminów Medycznych)

.....
(podpis i pieczęć Dyrektora
Centrum Egzaminów Medycznych)

.....
(numer dyplomu)

.....
(miejsce i data wydania dyplomu)

⁶⁸⁾ Przez § 1 pkt 34 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 35 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.